

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro.} 22.

24. Lutego 1819.

Wiadomości krajowe.

Z *Wiednia*. — Dnia 8. Lutego miał uroczyste posłuchanie u NN. Cesarstwa Ichmć, Ambassador Perski, Mirza Abul Hassan Chan. — P. Hammer C. K. Radca i Tłómacz nadworny, mianowany C. K. Kommissarzem do tego wiazdu, na polecenie dane sobie o godzinie pół do jedenastej w C. K. Kamezrze przez JW. Hrabiego Wróbla, C. K. W. Szambelana, wsiadł na dziedzińcu zamkowym do C. K. sześciokonnego pojazdu galowego, a mając ku większej ozdobie orszak idącego przed sobą wierzchem C. K. Zaprzęgarza, i osm Cesarzkich koni wierzchowych, ubranych w najpiękniejszą rzędę Tureckie, pojechał przez rynek Josephsplatz i bramę starą Kärntnerską do pomieszkania Ambassadora, gdzie tymczasem przygotowane były trzy C. K. lektyki z przyprzeżonemi mulami, dla odwiezienia podarunków. — Sekretarz Ambassadora powitał u progu sali C. K. Kommissarza, poczem złożono podarunki na owe lektyki i orszak ruszył w następującym porządku: 1.) Podofficer z 6 żołnierzami jazdy, dla torowania drogi; 2.) Kapitan ze 40 grenadyierami. 3.) Osm koni Cesarzkich pysznie ubranych, z których każdy prowadzony był przez dwóch C. K. masztalorzy. 4.) C. K. Kawalkator, prowadzący trzy lektyki z podarunkami. 5.) Lektyki. Na pierwszej z nich leżał obraz Szacha na tacy emaliowanej z chalcedonu mlecznego, wysadzany blademi rubinami (spinellas); medalion zaś z wyobrażeniem Szacha oprawny był w wielkie perły w kształcie wieńca. Na drugiej lektyce szabla Damascenńska (Kara Chorassan) która od Timurlenga przeszła na Szacha Abbasa, a od tego na panującego teraz Szacha; pochwa wysadzana była drogiemi kamieniami; daley Szachinszachname, t. i. księga Króla Królów, jako parodia dawney księgi Perskiej spiewów rycerskich Szachname, przez tegoczesnego Xięcia poetow, i uwiązconego poetę Perskiego, Feth Ali Chana z osm, dziesiąt tysięcy wierszy złożona, której to księ-

dze przydał Szach swoje własne imię. Księga ta opiewa bohaterskie czyny Rodziny panującej od czasow Nadirszacha aż do czasow terażniejszych. — Na trzeciej lektyce dwa kobierce kaszemirowe na wzór kaszemirowych szalów. Obok każdej lektyki szli dway C. K. służebni przyboczni a sześciu innych niesło na tacach kilkanaście sztuk szalów kaszemirowych. 6.) Sześciu Urzędników przydwornych Ambassadora ieden za drugim. 7.) Pojazd sześciokonny, w którym siedział Sekretarz Ambassadora, trzymając na poduszce pokrytej złotą lamą, list Królewski, w worku tkanym ze złota i zawiniętym w muszlinie. Obok pojazdu szli dway C. K. służebni przyboczni. 8.) Pojazd paradny sześciokonny, w którym siedział Ambassador wyżey a naprzeciw niego niżey C. K. Kommissarz. Przed tym powozem szło dwóch C. K. służebnych przybocznych, a za nim dwóch służebnych Ambassadora Perskiego. Ambassador miał na sobie szatę różową, srebrem przerabianą; na głowie trzy róże z drogich kamieni (z których wielkie nazywają się *Dziga* a male *Gul*), nakoniec miał na sobie ozdoby orderu Iwa słonecznego wszystkich trzech klas, wraz z medalionem wyobrażającym Szacha, a bogato perłami wysadzany, z takimiż kotasami. 9.) C. K. pojazd sześciokonny w którym siedział Poseł Mirza Abdul Hussein Chan, mając obok dwóch C. K. służebnych przybocznych. 10.) Czterech Urzędników przydwornych Ambassadora. 11.) Pojazd C. K. Kommissarza. 12.) Podporucznik z 20 grenadyierami, po którym kończył orszak Podofficer z 6 ludźmi jazdy. Nadto orszak cały ciągnął pomiędzy dwa rzędy jazdy, która dla wstrzymywania nacisku Ludu zajmował drogę po bokach; ciągnął zaś orszak koło starej bramy Kärntnerskiej, przez ulicę Kärntnerską, przez Graben i Kohlmarkt i przez nlicę Szaufflerską do Zamku, gdzie uszykowane było wojsko. Straż przyboczna wystąpiła w paradzie, a swita Ambassadora posiadała z koni, sam zaś z Posłem i Sekretarzem Ambassady wysiedli na dziedzińcu Schweicherhof

przy schodach Poselskich, gdzie powitali ich Podpułkownik i Dowódca placu P. Schlechta tudzież Kapitan Dowódca placu Hrabia Zetwiz; pierwszy szedł obok Ambassadora, drugi obok Posta. Prowadzono go przez szpaler uszykowany po obu stronach schodów gwardyi trabantów, przez salę Trabantów i salę rycerską, gdzie gwardyie przyboczne Niemiecka i Węgierska w paradzie stały, a na przeciw niemu wyszedł C. K. W. Mistrz obrzędów Hrabia Fürstenberg. Podarunki znosili tymczasem C. K. słuźebni przyboczni, i złożyli je na stole w sali Trabantów. Ambassador odebrał od Sekretarza Ambassady listy Królewskie, a mając po prawey W. Mistrza obrzędów, po lewey zaś C. K. Kommissarza, szedł aż przed salę postuchalną, gdzie znowu W. Podkomorzy powitawszy go, udał się na powrót, dla doniesienia N. Panu o jego przybyciu. Podwoje wielkie nowej sali otworzono, a W. Podkomorzy dał znak Ambassadorowi do wejścia. N. Cesarz Jmć stał w mundurze z głową nakrytą, na szerokiem podwyższeniu, przy stole nakrytym axamitem czerwonym, obłożonym galonami złotemi, pod bogatym baldachinem, mając obok siebie po bogatej stronie krzesło poręczowe. Po prawey stronie, niżej podwyższenia, było miejsce dla C. K. W. Ochmistrza, po lewey na rógu stopni podwyższenia dla Ministra spraw zewnętrznych Xiążęcia Metternicha. Po prawey i po lewey na wyższych końcach podwyższenia stali Kapitanowie gwardyi Niemieckiej i Węgierskiej; przed N. Panem bezpośrednio na stopniu podwyższenia, stanął Ambassador, mając po lewey C. K. Kommissarza, a za nim Poseł i Sekretarz Ambassady; za Postem i Sekretarzem zaś było dwóch C. K. Stolników. Gwardyie utworzyły szpaler od środka sali aż do tronu; niższa półowa sali zapelniona była C. K. Dworem. Ambassador zrobiwszy trzy zwykłe pokłony, na wstępie do sali w środku, i na stopniu tronu, miał mowę w języku Perskim, którą C. K. Kommissarz i Tłumacz nadworny, nadworny Radca Hammer wyłożył na język Niemiecki iak następuje: „Przyjacielski list ten od N. Króla Królów, najpotężniejszego Pana Iranu i Turanu, Dzierżyciela korony i tronu dawnych Perskich Cesarzów, przynoszę dla Najjaśniejszego i najpotężniejszego Cesarza, i przyprowadzam dla tego Wysokiego Dworu przeznaczonego Posta, Mirzę Abdala Husseina Chana, abym, ustaliwszy bndowę przyiaźni między obu Włoskami Dworami, podróż moją mógł dalej „przedsięwziąć.“ Po skończoney mowie dla odgania listu Królewskiego, który potem położo-

no na stół będący obok J. C. Mci, stał się Ambassador na podwyższeniu w assystencyi obu C. K. Stolników, którzy wzięli go potem podramiona, aby mógł z większą łatwością odstępować nie obracając się. Minister spraw zewnętrznych w imieniu N. Pana dał następującą odpowiedź, którą Tłumacz nadworny w języku Perskim powtórzył: „Z ukontentowaniem „odbieram dowody przyiaźni Szacha a Pana „Jego. Państwa mogą przez odległe krainy „oddzielonemi byż od siebie, a przecież znać „się i szanować. Od dawna trwały przyjacielskie „skosunki między Moim Państwem i Persyją, a te widzę wyższe nad wszelką moję „zniszczenia. — Oświadczyć W. Pan Szachowi „te Moje wyrazy z zapewnieniem, że przyie „mnie Mi było odebrać przez WPana to wy „nurzenie Jego przyjacielskich dla Mnie u „czuć.“ — Ambassador prosił o pozwolenie złożenia podarunków przy tronie; po otrzymaniu tegoż dał znak, na który Sekretarz Ambassady sam przyniósł obraz Szacha, inne zaś podarunki, wnieśli C. K. Paziowie i złożyli u stopni tronu. Ambassador odebrał z rąk Sekretarza Ambassady obraz Króla swojego i list Następcy tronu Perskiego, Abbasa Mirzy, i złożył go na stole obok listów swojego Króla. — Z nieodwróconą twarzą zstępował znowu tak iak pierwey ze stopni tronu, od C. K. Stolników wspierany. — Potem udał się Ambassador przez kurytarz do gmachu N. Cesarzowej, która przyjęła go w sali zwierściadłaney, pod baldachinem, otoczona Damami Dworu, ubranemi w całej świetności. — W. Ochmistrz Jey C. Mci Hrabia Wurmbrand wyszedł na przeciwko Ambassadora o kilka kroków i zajął miejsce po prawey tronu, gdzie Damy pałacowe stanęły w półkole. Ambassador wprowadzony przez C. K. W. Mistrza Obrzędów, stanowszy z Tłumaczem nadwornym przed stopniami tronu po lewey, miał krótką mowę przełożoną na język Niemiecki przez Tłumacza nadwornego, na którą Minister spraw zewnętrznych, na lewym rogu podniesienia stojaćy, w Imieniu Najjaśn. Cesarzowej odpowiedział. — Orszak powrócił do pomieszkania Ambassadora w tym porządku, iak przybył, żąd C. K. Kommissarz pojechał w tymże samym pojeździe do zamku, dla zdania sprawy W. Podkomorzemu. O godzinie 4tey zaproszony był Ambassador, Poseł i Sekretarz Ambassady na świetny obiad do JO. Xiążęcia Metternicha, na którym było całe Ciało dyplomatyczne, Ministrowie Stanu i pierwsze Władze nadworne.

Wiadomości zagraniczne.

N i e m c y.

Dnia 21. Stycznia Sejm Związku Niemieckiego rozpoczął tegoroczne posiedzenia swoje; zagał ię Ces. Austriacki prezydujący Poseł Hrabia Buol-Schauenstein wnioskiem ze strony Austriackiej, względem stosunków wojskowych Państw Związku Niemieckiego; a z powodu tego zagaenia dał obiad na 40 osób, dla będących w Frankfurcie Ministrów, na który zaproszeni byli Burmistrze tego miasta i inne znakomite osoby. — Na drugim posiedzeniu dnia 28. Stycznia doniósł Baron Leonhardi, że panujący Xiążę Liechtenstein, nadał Państwu swojemu konstytucyę na wzór nadanych Prowincjom Niemieckim, Państwa Austriackiego. — Trzecie posiedzenie odprawiło się dnia 4. Lutego, gdzie ze strony Pruskiej, Bawarskiej i Saskiej podano do protokołu wnioski względem stosunków wojskowych.

Dnia 2. Lutego Deputacya Izby drugiej Bawarskiej udała się do Króla z doniesieniem, że się już urządziła. Jego Królewska Mość wyrzekł na to te pamiętne słowa: „Przy duchu, jakim tchną Stany, i przy jedności, która między nami panuje, musi pomyślny skutek uwienczyć przedsięwzięcie nasze. Dzień, w którym zagaie Zgromadzenie Stanów, jest najpiękniejszym dniem życia Moiego, a gdy wielkie to dzieło dokonaniem zostanie, naówczas niechaj Mną Najwyższy rozrządzi.“ Dnia 3go było uroczyste nabożeństwo, na którym znajdował się Król, Królewice, Xiążęta Rzeszy, Stany i Deputowani; na ulicach stała w paradzie osada wojskowa. Dnia 4go zagał Król posiedzenie mową mianą z tronu. Dnia 5go Izba Deputowanych zatrudniała się mianowaniem swoich Wydziałów. Dnia 9go Minister spraw wewnętrznych Hrabia Thürheim przełożył obu Izbom stan Państwa w długiej lecz treściwej mowie.

W Królestwie Wirtemberskiem ogłoszono pod dniem 31. Grudnia 5 edyktów, dotyczących się urzędzenia podrzędnej administracyi Stanu w Departamentach sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. — Reskryptem Królewskim z dnia 21. Stycznia nakazano zaciągnąć 3500 rekrutów dla uzupełnienia wojska. — Z powodu nakazanego przygotowania wykazów do ułożenia nowego katastru gruntowego i sposobu podatowania, Magistrat Stuttgardzki podał do Króla prośbę o poprzednicze zwołanie Stanów, aby przy uznanem przez Jego K. Mość

prawie Ludu Wirtemberskiego do naradzenia się nad rozkładem podatków, rzecz ta bez Zastępców jego przedsiębrana nie była. Na to Ministerium spraw wewnętrznych wydało odpowiedź: „że gdy przy rozwiązaniu dawniejszego Zgromadzenia Stanów wskazana została droga do dania bytu nowym Stanom, Rząd o nieistnienie Stanów obwinianym byź nie może, że wszelako Jego K. Mość nie przestał cenić wysoce reprezentacyę Ludu swojego, i takową urzeczywścić nie odmówi, skoro przez stosowne oświadczenia przekona się o odpowiadającym duchu, od którego jedynie zawisło osiągnięcie wspólnego celu.“ Magistrat Stuttgardzki podał atoli na nowo prośbę, oświadczając: „iż go to nie pomału trwoży, że zwołanie Stanów i przywrócenie konstytucyi ma byź zawistem od wypadków, których skutek niepewnym i dalekim ieszcze byź może, etc.“ — W Państwie Wirtemberskiem zawiązało się towarzystwo zbierające składkę na założenie Instytutu dobroczynności, jako pomnika dla zmarłej Królowey; zebrano już 14946 ZR.

W ł o c h y.

Rozporządzeniem N. Króla Sardynskiego podzielone zostało Państwo tanezne na Oddziały, Prowincye, Obwody i Gminy. Oddziałów iest 8, iako to: *Sabaudya, Turyn, Cuneo, Alessandryia, Nawara, Aosta, Nizza i Genua*, a każdy z nich dzieli się na kilka Prowincyi. Ogólna Ludność Państwa na stałym lądzie wynosi 3,439,785 dusz w 2727 Gminach. — N. Król oboiej Sycylii utworzył nowy order wojskowy pod nazwiskiem: *Real ordine militare di S. Giorgio della Riunione*, który oprócz W. Mistrza i W. Konnetabla ma 7 stopni. Za to zaś zniesionym został order oboiej Sycylii, (utworzony za Rządu przeszłego;) a wszyscy Członkowie tego orderu zostający rzeczywiście w służbie wojskowej Sycylijskiej, otrzymają order nowo utworzony. — W dniu 1. Stycznia ogłoszono w Sycylii rozporządzenie Królewskie, znoszące dotychczasowy kształt Sądownictwa, który dawał Obywatelom tyle powodów do sporów, a ustanawiające tymczasową Kommissyę, która do niedalekiego już ogłoszenia nowej księgi ustaw cywilnych sprawiedliwość wymierzać będzie. Rozporządzenie to przyjęto z wielką radością. — W. Xiążę Rosyyski Michał był dnia 3. Stycznia w Parmie, dnia 7go w Modenie, a dnia 11go przybył do Florecyi, gdzie dla powitania Jego Cesarzowicowskiej Mości zjechał był

W. Xiążę Toskański z Pizy, dokąd powrócił nazad dnia 12go.

Hiszpania

Dnia 6. Stycznia były u Króla wielkie pokoje, pierwszy raz od czasu śmierci Królowej, a dnia 7go pokazał się Jego Królewska Mość publicznie z Infantami. — Słychać, że Infantowie, Bracia Królewscy mieć będą osobne pałace i Dwory, co nie bywało dotychczas w Hiszpanii, gdzie wszyscy Xiążęta krwi Królewskiej mieszkali jako jedna Rodzina w pałacu Królewskim. — Król kazał zmniejszyć znacznie opłatę od wódek i likworów. — Od dnia 2. Stycznia przyrzeczono wypłacać procenta od konsolidowanych papierów Skarbowych (*Vales*), wynoszące po 4 od sta. za rok, którego termin wypłaty zapada na dzień 15ty Stycznia r. b. Ponieważ to rozporządzenie nie tycze się papierów niekonsolidowanych, snma zaś konsolidowanych mniejsza jest nierównie, przeto można spodziewać się i nadal regularney wypłaty wyżeyrzeczonych procentów, których nie płacono już wcale przez lat 11. Tymczasem kredyt publiczny nie czyni wielkich postępów, a papiery Skarbowe (*Vales*) tracą wciąż jeszcze 80 do 88 na 100. — Kommissyję wyznaczoną celem zaciągania wojska do Ameryki upoważnił Król do zaciągnięcia pożyczki na 60 milionów realów. Ta zaręczona jest na podatkach od zboża i od rozrywek publicznych. Pożyczający mają otrzymać 8 od sta procentu i mogą $\frac{2}{3}$ tej pożyczki złożyć w gotowiznie, a $\frac{1}{3}$ w papierach Skarbowych. Minister wojny wydał rozkaz, aby wszyscy urlopowani Officerowie, nśleżący do wyprawy Kadyxenskiej, stawili się na dzień 15ty Lutego; tymczasem brakuje jeszcze wcale na okrętach transportowych, a osoby znające rzeczy, w ówczas dopiero uwierzyć chcą w ruszenie tej wyprawy, gdy poydzie pod żagle. — Ogół wojsk, które Hiszpania od roku 1810 wyprawiła do Ameryki, rachują na 43,000 ludzi. — Rozgłaszano, że Jenerał Morillo ma odwołanym zostać z Ameryki, lecz o tem nic nie słychać w Madrycie, podobne bowiem rzeczy wyjawiają się tam dopiero późno po uskutecznieniu. Tak gazeta Dworska Madrycka nie doniesła nigdy o mianowaniu terazniejszego Wice-Króla Meksykańskiego Apodaca, na miejsce dawniejszego, którym był Calleja. — Z Meksyku nie słychać nic nowego, chyba następujący rys ludzkości Hiszpańskiej; to jest, że z każdym, chociażby najmniejszym oddziałem wojska; ciągnącego przeciwko powstańcom, idą także i Xiążęta, dla słuchania

spowiedzi powstańców, którzy wpadną w ręce Hiszpanów, aby ich nie rozstrzelano bez rozgrzeszenia. — Naczelnikiem spisku w Walencji, którego Jenerał Elio zabił, miał być Pułkownik Vidal. Jedna z gazet Paryżkich czyni tę uwagę, że to już był iedenasty ze spisków, knowanych od kilku lat w Walencji; co świadczy, jak wielkie musi być nieukontentowanie wojska, z którego wciąż jeszcze 80 Officerów za spisek Portiera ięczy bez wyroku w więzieniach Korunny. — Gazeta Londyńska Kuryier d nosi o bardzo rozciągłym spisku, odkrytym w Madrycie, do którego wplątanych ma być kilkanaście rodzin znakomitych. Atoli wiadomość ta czerpana z listu prywatnego potrzebuje jeszcze potwierdzenia. — Mocne patrole trwają ustawicznie w Madrycie, a za przyczynę tego podają wzmagającą się zuchwałosc kup zbrojnych w Sierra Morena. Te schwytały pocztę między Kadyxem a Madrytem, wraz z dodaną iey strażą wojskową; zapewne, chcą dowiedzieć się, co Rząd przeciwko nim przedsięwziąć zamyslał. Bandy te pokazują się już w stronach północnych i w Starej Kastylii, a jedna z nich, mająca do 200 ludzi, domnie między Burgos i Walladolidą, gdzie nalożyła podatek na fabrykę sukieną w Escaray.

Turcja

Do najsławniejszych zdarzeń, które przytrafiły się w ciągu zeszłego miesiąca w Konstantynopolu, należy zrzucenie z dostojności Partryarchy Greckiego Cyrylla i iego wygnanie do Adryanopola. Graegorz, Biskup Ainoski, który zastępował już po dwa kroć miejsce Partryarchy Greckiego w Konstantynopolu, jest iego następcą. Mało było, którychby iego los obohodził, ponieważ nietolerancya, żądza intrygowania i łakomstwo, były własnościami, które w nim przez ciąg iego sześćoletniego Partryarchatu szczególniey rozwinęły się. Duchowieństwo Ormiańskie udało się właśnie w tym czasie do W. Sultana w zamierze uchylenia ich Pasterza; lecz sboro to rozgłoszono, zgromadziło się 200 do 300 najstarszych i najsławniejszych tej Gminy, dla nayouczystszeo zapewnienia W. Sultana, że życzą sobie, utrzymać swojego Pasterza. Z niechęcią i nieukontentowaniem (wspomina list z Konstantynopola) patrzeni na podobne sceny i wybiegi, które w ogólności nie mogą być zdolne do wzbudzenia w Turkach korzystnych wyobrażeń o Religii Chrześcijańskiej i iey wyznawcach.